

[Ehba Strangs.]

denne samling, selv om kommunisterne i hvert fald har fremsat et direkte forslag om det her i salen. Det kunne fremskridtspartiet, der så gerne vil gøre noget for denne gruppe mennesker, måske også have støttet.

Hanne Reintoft (DKP):

Det var ikke et godt lovforslag, da det blev fremsat, og det er blevet endnu dårligere nu, det er kommet gennem udvalgsbehandlingen, fordi den beskedne fordel, der var for pensionisterne, er skudt ud.

Vi har sagt mange gange, at vi finder det med ventetidstillægget ganske asocialt, fordi det rammer de mennesker, der har haft det hårdeste arbejde, og dermed også den gruppe, der tit har haft den laveste løn. Deres livsløn bliver endnu en gang endnu mindre end de andres, og det kan vi selvfølgelig ikke støtte.

Jeg ønsker også, at vi skal have en generel nedsættelse af pensionsalderen, og jeg erkender, at socialdemokratiets argumenter for det er sådan nogle underlige urealistiske nogen. Det er der ikke noget at sige til. Vi har som sagt stadig væk den højeste pensionsalder i Europa. Enhver med nogenlunde forstand på samfundsøkonomi kan regne ud, at en lavkonjunkturperiode er den korrekte til at nedsætte pensionsalderen i, og det, man prøvede at skyde os i skoene sidste gang, vi snakkede om det, var, at vi ville gøre det tvungent. Det har vi aldrig sagt. Nu siger man, at vi vil begunstige nogle velhavende mennesker ved at give dem pension før. Lad mig lige endnu en gang understrege, at det er ikke os, der har opfundet den fulde folkepension. Det er derimod os, der i denne samling har fremsat et forslag om at begynde at afvikle den, og det var den socialdemokratiske regering, der ikke ville, så jeg synes, det var et meget ringe argument for at afvise vores ønske om en nedsat pensionsalder.

Jeg er i det hele taget meget usikker over for socialministerens megen talen og skriven om en fleksibel pensionsalder. Det, vi ønsker, er ganske klart en rettighed og ikke dette evige ansøgeri ved mere eller mindre behagelige skranker.

Det er med vor støtte, at man prøver at forhøje det beløb, man må tjene, inden man får nedtrapning i sit pensionstillæg, men det

er til gengæld ikke med vor støtte, man skyder det ud, og jeg forstår ikke rigtig, at man vil tage ansvaret for det. Når man er på arbejde, oplever man netop i disse dage det ene pensionistægtepar efter det andet med husleje-forhøjelser og de økonomiske ulykker væltende ned om ørerne på dem. Man ved også godt, at det ikke altid løses over boligsikringsreglerne, fordi mange pensionister har atypiske boligstørrelser, og det ville være fuldstændig rimeligt at gennemføre den økonomiske lettelse nu, for man laver en økonomisk stramning over for en eksistensminimumsstillet gruppe, der i forvejen har en ganske klar reallønsudhuling og har haft det på en ganske betydelig procent siden 1970. Vi sad og regnede ud, at bare fra 1975 til 1976 vil pensionerne falde ca. 4 pct. i andelen af en normal arbejderløn i forhold til vores ILO-forpligtelser, og det turde nok indicere, at man havde gennemført det allerede nu.

Med hensyn til fremskridtspartiets ændringsforslag er det bedste, man kan sige om det, at det bærer præg af en vis manglende indsigt. Når man kender lidt til pensionsområdet, er det nemlig rimeligt at forhøje dette fradragsfri beløb, fordi vi hjælper lige netop en gruppe pensionister, der er klemt af lejeværdien af egen bolig og sådan noget. Forhøjer man, som fremskridtspartiet vil, vil man mest begunstige folk med ekstraindtægter, og vil man bruge de 60 mill. kr. ekstra, hvad jeg hjertens gerne vil være med til, så må det blive til en forhøjelse af pensionstillægget eller eventuelt af grundbeløbet, hvis ikke vi havde den fulde folkepension. Man imødekommer ikke det, jeg tror man havde tænkt sig, og jeg tror egentlig også godt, man ved det, men man havde bundet sig, inden det gik op for én, hvad det hele egentlig drejede sig om.

Så forstår jeg slet ikke holdningen til invalide- og enkepensionisterne, og jeg tror, at alle, der har med pensionister at gøre, ved, at netop enkepensionisterne er en klemt gruppe, fordi de i en ret tidlig alder skal leve på et alderdomsniveau uden at have haft en lang livsløn. Jeg må nok sige, at de partier, der deltager i ræset med at sende kvinderne hjem, med at skære ned på daginstitutionerne og sende kvinderne hjem fra arbejdspladserne, må også være med til at sikre de kvinder i den anden ende, for det er dem,